

Dunja Gregorič (17)
dijakinja ZG in ZRG za Slovence

Na poti

Kdo smo mi,
ki tekamo proti koncu,
katerega videti ni.

Vsi bi radi nekaj postali,
nekaj ustvarili in pri tem pozabili,
kaj smo nekdaj bili.

Na poti smo staro kožo odvrgli,
korenine na poti k slavi
v svoje srce zaprli.

A ne smeš je zakopati,
domovine, ne materinščine,
ne smeš se je oropati.

Spomine na lepe čase,
prijatelje, starše, sestre in brate
bomo vedno imeli zase.

Na svetu dosti ni cekinov,
rož skozi celo pomlad,
da bi preštel vrednoto vseh jezikov.

Zato zavedajmo se na življenjski poti,
na kateri marsikdo daleč od doma hodi,
da nas jezik vedno v domovino vodi.